

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 30.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **7436** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искова молба на Б. Л. Л., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Д. Й. срещу Министерство на вътрешните работи с кумулативно съединени искове с правно основание чл.121, ал.1, т.3 от ЗДСл; чл.104, ал.1 от ЗДСл – 1 230 лева; чл.86, ал.1 от ЗЗД – 462,53 лева; чл.122, ла.3 от ЗДСл – 1 026 лева; чл.86, ал.1 от ЗЗД – 159,32 лева; чл.33, т.9 и чл.192, ал.3 от ЗМВР – 960 лева и чл.86, ал.1 от ЗЗД – 199,14 лева.

Ищецът твърди, че е бил с ответника в служебно правоотношение, което е било прекратено със заповед № 8121К-9242 от 27.09.2018г. с предизвестие, при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 19.10.2018г. Впоследствие заповедта е била отменена с влязло в сила съдебно решение. На основание съдебното решение ищецът е подал заявление за явяване на работа на заеманата от него длъжност, а именно началник сектор „капитално строителство“ към отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР. Със заповед № 8121К-14439 от 18.12.2019г. на Министерството на вътрешните работи е бил възстановен на длъжността си считано от 19.12.2019г. На 18.12.2019г. му е връчено предизвестие с рег. № 8121р-22312 с което го уведомяват, че с МЗ рег. № 8121К-13284 от 25.10.2019г. щатната бройка в съкратена. Със Заповед № 8121К-14440 от 18.12.2019г. на Министерството на вътрешните работи служебното му правоотношение е прекратено, поради съкращаване на щата. Сочи, че на 10.02.2020г. по предоставената от него банкова сметка е преведена сумата в размер на 12 312 лева.

Ищецът излага съображения относно иска по чл.104, ал.1, вр. чл.122, ал.1, т.3 от ЗДСл, че за периода от 19.10.2018г.до 19.04.2019г. не е заемал друга държавна служба, и не е полагал труд по трудово правоотношение. Сочи, че му е нанесена вреда, която се изразява в пропуснатото месечно възнаграждение, като тази вреда е в пряка причинно следствена връзка от незаконното уволнение. Претендира заплащане

на разликата от дължимата сума за обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл. /13 542/ и преведената сума от 12 312 лв., която разлика е в размер на 1 230лв.

Относно иска по чл.86 от ЗЗД, вр. чл.104, ал.1, вр. чл.121, ал.1, т.3 от ЗДСл претендира мораторна лихва /лихва за забава/, считано от 26.11.2019г. до окончателното заплащане на обезщетението, като за периода от 26.11.2019г. до 10.02.2020г. е в размер на 289.65лв. / за сумата от 13 542 лв./ и съответно за периода от 10.02.2020г. до 29.06.2021 г. е в размер на 172.88лв /за сумата от 1 230 лв./ или общо сума за лихва в размер от 462.53лв.

Относно иска по чл.122, ал.3 от ЗДСл претендира сумата в размер на 1026 лв. представляваща обезщетение за недопускане на работа за срок от 10 дни на основание чл.122,ал.3 от ЗДСЛ, както и законната лихва от завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата.

Относно иска по чл.86 от ЗЗД, вр. чл.122, ал.3 от ЗДСл претендира мораторна лихва /лихва за забава/, считано от 20.12.2019г. до датата на завеждане на настоящия иск /27.07.2021/ в размер на 159.32 лв. в едно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното заплащане на обезщетението.

Относно иска по чл.33, т.9 и чл.192, ал.3 от ЗМВР, вр. чл.10, ал.2 и т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014г. счита, че му се дължи сумата от 480 лева съгласно Заповед № 8121з-1401/12.12.2019г.

Относно иска по чл.86 от ЗЗД, чл.33, т.9 и чл.192, ал.3 от ЗМВР, вр. чл.10, ал.2 и т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014г. претендирам мораторна лихва /лихва за забава/, считано от 06.12.2019г. до датата на завеждане на настоящия иск/27.07.2021/ в размер на 76.07лв.

Относно иска по чл.33, т.9 и чл.192, ал.3 от ЗМВР, вр. чл.10, ал.2 и т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014г., счита, че му се дължи сумата общо от 480 лева съгласно Заповед № 8121з-1556/13.12.2018г. и Заповед №8121з-1575/19.12.2018г.

Относно иска по чл.86 от ЗЗД, чл.33, т.9 и чл.192, ал.3 от ЗМВР, вр. чл.10, ал.2 и т.1 от Наредба № 8121з-347/25.07.2014г. претендира мораторна лихва /лихва за забава/, считано от 20.12.2018г. до датата на завеждане на настоящия иск /27.07.2021/ в размер на 123.07лв.

ОТВЕТНИКЪТ – Министерство на вътрешните работи оспорва иска. Твърди, че предявените иски по отношение на МВР са недопустими, неоснователни и недоказани. Излага съображения, че Министерството в качеството си на юридическо лице по чл. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), не е пасивно легитимирано да отговаря по така предявените иски. МВР счита, че не е надлежен ответник по предявените срещу него иски, което обуславя тяхната недопустимост. Моли на основание чл. 130 от ГПК да се прекрати производството срещу МВР и да бъде заличен като ответник.

Ответникът излага съображения за неоснователност и по отношение на акцесорните претенции на ищеца за изплащане на законна лихва и мораторна лихва по чл.86 от ЗЗД върху претендираните суми по кумулативно съединените иски, доколкото следва да се има предвид, че вземанията за законна и мораторна лихва са акцесорни, поради което основателността на претенциите е обусловено от основателността на иска за главницата и когато главният иск бъде отхвърлен като неоснователен, акцесорният иск също се явява недопустим и неоснователен. Последното се отнася и до акцесорната претенция за разноски по делото.

По възраженията на ответника за недопустимост на исковете съдът ще се

произнесе след връчване на препис от отговора на исковата молба и становище на ответника.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 2.11.2021 г., 11.10 ч., за когато да се призоват страните:

ИЩЕЦ: Б. Л. Л., ЕГН: [ЕГН]

ОТВЕТНИК: Министерство на вътрешните работи

Контролираща страна: СГП.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административната дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и акта/бездействието, включително всички твърдения в исковата молба.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответниците, че носят доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпят благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално липсата на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразно бездействие на БНБ при или по повод изпълнение на административната й дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и административния акт или евентуално съпричиняване на вредите от ищеца.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ОТХВЪРЛЯ молбата на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени в исковата молба, като счита, че поставените въпроси са неотнормими към спора.

ЗАДЪЛЖАВА ОТВЕТНИКА да представи доказателства за размера на основната заплата за процесната длъжност и процесния период.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: